

OD:ister till Sätra brunn med sång

Av Rolf Frankenberg

Efter ankomsten till Brunnen vid fyratiden på dagen, började vi självklart med ett par muggar av det stärkande vattnet från själva brunnen, med sin friska rostsmak. Nils-Johan Höglund pumpade generöst upp åt oss det »quantum satis« som han ansåg skulle ge oss kraft att genomföra vår mission, som var att ge Brunnens gäster dagens kulturella utbud. Detta bestod av sång i såväl kyrkan som Salongen samt, om vädret var nådigt, utomhus vid Lasarettet i samband med grötlunken. Detta pågick med några enstaka undantag under ett trettioårigt lyckliga år, från tidigt 1960-tal till 1991. »Vi« var ett gäng OD:ister i varierande antal, sett över tiden. Det började med en handplockad dubbelkvartett, som snart blev tre- och fyrdubbel, för att under de sista åren sluta med en hel kör från Veteran-OD. Vi kom att utgöra ett (nästan) årligt inslag i den rika väv av underhållning som bjöds Brunnens gäster, som en viktig del i behandlingen.

Våra besök brukade inträffa i början av juni – i den grönskande försommarens tid, då vi med glädje kom dit med våra damer, hustrur och liknande. Efter det stärkande vattenintaget vid ankomsten, blev det en kaffestund i Kaffestugan och sedan sjöng sig sångarna samman i någon lämplig lokal, medan damerna ägnade sig åt gymnastik, arbetsterapi eller

annan bildande sysselsättning. Klockan arton var det dags för vesper i Brunnskyrkan, där vi sjöng ett par knippen sånger, omramande en betraktelse utifrån dagens aktuella text.

I den ljusa vårkvällen strosade vi sedan från kyrkan till Salongen. Medan publiken efter hand intog sina platser, hände det att vi sångare lenade rösten med lite punsch i den bakre regionen – detta på ordination och utminuterig av överläkare Höglund själv. När vi sedan framträdde på den rätt trånga scenen och utbrast i sång, kunde en förstående (kanske avundsjuk) suck förnimmas när de främsta åhörarna blev delaktiga av doften från den goda punschen!

I salongen sjöng vi folkvisor, vårsånger, serenader, Bellmansånger, t.ex. om Joachims dotter Susanna och fjärl'n som vingad syns på Haga, jämte många andra sånger från när och fjärran. Särskilt förmånligt var det att Nils-Johan själv stod

OD:ister anförda av Kurt-Åke Frisk sjunger att våren borde vara kommen på sina kransar vid Lasarettet på Sättra brunn 1982

som ett ankare i första tenorstämman tillsammans med brunnskarlen Sten-Gunnar Hellström, medföljande make till »syster« Karin. Sten-Gunnar, författare till sådana mästerverk som Tango i Brunns huset och Brunns calypso, var en god och effektiv glädjespridare vid våra brunnsbesök. Publiken fyllde alltid Salongen med råge samt visade tydliga tecken på trivsel.

Det hände någon gång att sången leddes av en OD-dirigent, Eric Ericsson eller Robert Sund, och under de sex sista åren leddes förstas veterankören av sin dirigent Per Ekedahl. Ibland interfolierades våra sånger av något solistiskt framträdande. Jag vill här endast nämna två som ibland följde med oss från Uppsala, nämligen Ejnar Haglund och Erik Mattias Yrgård, båda pregnanta profiler som underhållare. Ejnar spelade gärna pianostycken av Chopin och Mozart och kommenterade musiken på det särpräglade sätt att tala som var hans absoluta kännetecken. Erik Mattias sjöng till gitarr visor av Birger Sjöberg och sig själv – underfundiga visor om Följetongsschejken eller egendomliga händelser i Dalom och på andra ställen.

Efter sången i Salongen blev det som oftast grötlunk med serenadsång vid Lasarettet och därefter var det dags för vår lön för mödan. Den utdelades i form av en lukullisk middag i Kalseniusmatsalen, där vi satt till bords, glammade och sjöng till vinet och våra damer, även de i köket. Som avslutning på dagen blev det en välgörande promenad till Höglunds på Björnbo, där Margareta var charmant värdinna till kaffet, kakorna och ytterligare en bågare punsch till angenämt samtal om höga ting, innan hemfärden anträdde vid pass mitt i natten.

Ungefär så gick det till på den gamla goda tiden, då OD-sångare sjöng på Sättra brunn, nedtecknat av Rolf Frankenberg, som var med för det mesta.